

Csodás dolog látni, amikor valaki megváltozik, amikor életek fordulnak meg és ott lenni, együtt örülni velük akkor, amikor mindez mindenki számára nyilvánvaló lesz! Ma pont ez történt nálunk, mivel bemerítkezési istentiszteletet tartottunk gyülekezetünkben.

Két fiatal, különböző háttérrel, életúttal tett bizonyságot arról, hogy élete megváltozott.

Az egyik, Tabajdi Csanád kisgyermekkora óta gyülekezetünkbe jár, mégis ráébredt arra, hogy neki is szüksége van személyesen Isten kegyelmére. A másik, Albert Gábor ezzel szemben Istent nem ismerve, vele szembe menve élte életét, mégis Isten megtalálta, megszólította és magához vonta őt is.

Az istentiszteleten Nagy Sándor lelkipásztorunk az elveszett fiú (tékozló fiú) története alapján arról beszélt, hogy mindannyian döntéseket hozunk, amelyek következményekkel járnak ugyanúgy, ahogy a példázatbeli fiú életében is így történt. Ő az Atyja javait akarta az Atyjával való kapcsolat nélkül ugyanúgy, ahogy sok ember manapság is teszi. Kellenek az áldások (anyagi gazdagság, siker, egészség stb.) de Isten nem. Ő maradjon távol és ne zavarjon abban, hogyan használjuk fel áldásait a saját céljainkra. Mégis Isten, hasonlóan a történetbeli Atyához szüntelenül várja elveszett fia hazatérését és kész megbocsátani minden ellene elkövetett bűnt. Olyan közösséget, kapcsolatot és az örök életet kínálja fel fia, Jézus Krisztus által nekünk, amely nem hasonlítható össze semmi egyébbel.

A mai bemerítkezésen e két fiatalember is tanúvallomást tett arról a felismerésükről, hogy amit Isten Jézus Krisztusban kijelentett, az igaz és ők sem akarják Isten és Jézus Krisztus nélkül élni életüket.

Az együtt töltött délelőttön elhangzott énekek, kórusszolgálatok, versek, bizonyságtételek mind ezt húzták alá, mind erre mutattak, amelyért egyedül Istennek legyen ismét hála és dicséret!

2015. november 29.

Kéry János